

WINTRŮV RAKOVNÍK

3

XXXVI. KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ S VÝBĚREM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ

BŘEZEN 2012

Režisér byl jediný, kdo nám chyběl

Druhý den Wintrova Rakovníka byl započat v divadelním slova smyslu hrou Daniely Fischerové *Hodina mezi psem a vlkem*. Pro rakovnické středoškoláky ji přivezli do Rakovníka herci z Nového Strašecí ze souboru NOSTRADIVADLO.

Iva Dvořáková soustředěně poslouchá dobře míněné rady odborné poroty XXXVI. Wintrova Rakovníka.

O Nostradivadle nebylo poměrně dlouho slyšet. To, že se v současné době objevilo na přehlídce, značí nějakou novou etapu v jeho historii?

Nostradivadlo někdy v době, kdy odešel Michal Isteník do Brna, na sebe vzalo organizaci krajské postupové přehlídky studentského divadla. A najednou jsme zjistili, že organizační štáb vedle této činnosti už nestíhá zkoušet a hrát. Museli jsme tedy počkat, až nám dorostou noví mladí. V současné době dorostli a tak jsme je zaměstnali.

Hodina mezi psem a vlkem je tedy první hra v nové etapě souboru?

Dá se to tak říci.

Když už jsi zmínila Michala Isteníka, nedá mi to se nezeptat, jestli za vámi jezdí a pomáhá vám?

Už docela dlouho jsme se neviděli. Dokud studoval na JAMU, stíhal se občas ukázat. Dokonce se podílel na některých

akcích. Poslední tři roky se však už spojení přetrhalo. Víme o sobě a snažíme se vzájemně vidět, když to jde.

Mám pocit, že o vás mluvil v poslední Amatérské scéně. Obrátme list. Proč zrovna tak složitá autorka, jako je Daniela Fischerová?

Dlouho jsme hledali, co hrát. Tři kluci od nás, Tomáš, Jonáš a Vojtěch chodili na druhý stupeň dramaťáku a končili Trosečníky od Mrožka. Chtěli dělat divadlo dál a chtěli se stát členy Nostradivadla. Nechtěli však dělat žádnou komedii. V průběhu roku děláme hodně pouličních divadelních akcí jako jsou Peřiny nebo Novostrašecký masopust. Jde o plenerovou záležitost. Oni však měli pocit, že improvizace je už dost a že by chtěli vytvořit nějaký seriózní tvar. A dalším důvodem, bylo i to, že jsem si chtěla zahrát i já. Dali jsme se tedy do hledání. Četli jsme kdesi a velikým obloukem jsme se vrátili k Daniele Fischerové. Část Nostradivadla totiž kdysi dávno dělala v dramatickém klubu její Báj. A herci Baje, když tuto hru vybírali, přečetli od Daniely Fischerové všechno. I Hodinu mezi psem a vlkem, která je kdysi fascinovala. Tak jsme se dali do čtení „Hodiny“. Bavili jsme se o tom, zda se to vůbec v dnešní době dá hrát. Nakonec zvítězila obrovská chuť, se kterou jsme do toho šli, proškrtali jsme to a začali zkoušet.

Říkala jsi, že sis chtěla zahrát, ale na jevišti jsem tě neviděl...

Moc jsem si chtěla zahrát Margot. V okamžiku, kdy nám došlo, že jediný herec, který je schopen na jevišti zpívat rovnou z fleku je Vojtěch, je můj syn. Tím bylo jasné, že nemohu hrát Margot. Přesvědčili jsme tedy Káju Novákovou, aby s námi začala hrát divadlo. A nakonec se ukázalo, že hra nemá žádného režiséra. Prohlašovala jsem, že v žádném případě režirovat nebudu, že chci hrát. Když však vyplynulo definitivní obsazení, ukázalo se, že pro mne není žádná jiná možnost, než režie. Režisér byl ten jediný, který nám chyběl. Slíbili mi, že příště už to na mě nezbude.

Co tedy chystáte v budoucnosti pro potenciální publikum?

Máme velké plány, které stojí a padají s tím, jestli Vojtěch odejde do Brna. Pokud však zůstane na vysoké škole v Praze, měly by příští rok vzniknout dvě nové inscenace. Se starou bandou už dlouho uvažujeme o tom, že nazkoušíme pohádku pro děti. Každý rok sice děláme v noční škole putovní pohádku, ale to už nám moc nestačí. Chtěli bychom s pohádkou pro děti jezdit. A mladí si chtějí zinscenovat vlastní autorskou hru.

Už máte vybraný titul na pohádku?

Vůbec ne. Mám jich v záloze několik, ale ještě jsem si nevybrala.

A co se týče autorské inscenace?

Vojtěch by rád tvořil a Jonáš se rád přidá. Vypadá to, že kolem Vojty vzniká nová skupina lidí, kteří se rádi připojí k autorskému divadlu.

HODINA MEZI PSEM A VLKEM

Mladý sympatický soubor NoStraDivadla z Nového Strašecí se na letošní přehlídce představil hrou Daniely Fischerové *Hodina mezi psem a vlkem*. Předloha, která je úzce spjatá s dobou svého vzniku a která jednoznačně reaguje na situaci umělců revoltujících proti totalitnímu režimu v bývalém Československu, se stala pro soubor inspirací k vyjádření o umělecké i lidské svobodě. Jejím posláním je znepokojující myšlenka o tom, že jakákoli moc kdekoli a kdykoli může, chce-li, člověka zlikvidovat.

Soubor spolu s režisérkou Ivou Dvořákovou předlohu velmi razantně upravil – vypustil některé postavy i situace. Bohužel však se jevištní realizaci nepodařilo zcela sdělit hlavní smysl inscenace. Hra se odehrává ve dvou pásmech. Tím prvním je fiktivní soudní přelíčení s Francoisem Villonem, druhým pak je řada jednotlivých situací, které se vztahují nejen k procesu, ale především k postavě známého prokletého básníka. V podání NoStraDivadla bohužel nedochází k čitelnému propojení těchto dvou rovin hry. Nejsme schopni „přečíst“, jestli ta která situace je na obhajobu nebo k obžalobě Villona. Tenhle problém způsobuje několik faktorů. Především v celé hře absentují jevištně realizo-

vané vztahy. Nedožíváme se (z jednání postav) proč Villona obhajuje právě jeho bývalý kumpán Regnier, nedozvíme se proč nebo ve kterém momentu hry se Kateřina Villona vzdává a proč prohlašuje, že žádný vztah s ním nikdy neměla, dokonce a nebo především, se nedozvíme (opět z jednání postav hry), čím že to vlastně Villon pařížským mocipánům vadí. Jestliže nefungují vztahy, nemůže dojít k vytvoření dramatické situace, jednotlivé obrazy ze života Františka Villona jsou zúženy na pouhou informaci a ne sdělení. Spíše se popisuje, ilustruje text, nejedná se. Nejsme překvapováni, nevidíme souboj argumentů, ať už slovních nebo inscenovaných. A k tomuhle zamlžení smyslu

inscenace přispívá i jistá nejednotnost v používání kostýmní charakterizace postav (kdo je či není soudním dvorem) nebo nadbytečná práce se scénickým prostorem.

Přes všechny výtky musím říct, že výkon, nasazení a zaujetí pro věc hlavních představitelů (Vojtěcha Dvořáka, Jonáše Vidry a Tomáše Barocha Strašeckého) působil velmi sympaticky a nabídl slibný divadelní potenciál.

Kateřina Fixová

ALBUM A. P. ČECHOVA

Soubor Slánská scéna Slaný, který se v posledních letech často prezentoval na Wintrově Rakovníku, si tentokrát vybral pro svou inscenaci koláž z povídek A.P. Čechova pod názvem Album A.P. Čechova. Jedná se o kompilát několika epických povídek (např. Chameleon, Z deště pod okap, Na dače aj. a snad nejznámější z nich je povídka Slzy, které svět nevidí, proslavená brilantním výkonem Jana Wericha v televizním zpracování). Společným jmenovatelem těchto povídek je autorův pohled na tzv. obyčejný svět ruského venkova, jeho výsměch slabostem, omezenosti, zaostalosti a předsudkům zde žijících lidiček, vše však měřeno základním úhlem laskavého a chápajícího pohledu.

hráči (především Tomáš Vott jako Pavel Ivanovič Vychodcev a Mila Zápotocký jako Fedor Petrovič Rebrotesov). V takto nastaveném stylu pak inscenace zdárně pokračovala až do konce. Výjimkou z něj byla pouze povídka Myslivec, jež přinesla náhle a nepřípraveně do inscenace hořký a temný motiv, který známe spíše z pozdější Čechovovy dramatické tvorby (Racek, Tři sestry). Je škoda, že zvolený způsob hereckého ztvárnění druhé poloviny inscenace absentoval v polovině první. Mohli bychom v takovém případě hovořit o konsistentní inscenaci, založené na výrazném herectví. Škoda. Zvláště škoda v případě slánských herců, kteří na to evidentně „mají“.

Milan Schejbal

Režisér Miroslav Večerka rozehrává toto bizarní panoptikum prakticky na holé scéně ohraničené naddimenzovaným fotografickým albem, v němž se jednotlivé příběhy oddělují „listováním“ a doplňují jen nejnужnějšími scénickými prvky. Veškerá tíha sdělení je tudíž záměrně realizována přes herecké jednání, a to se dařilo při soutěžním rakovnickém představení naplnit s velmi střídavými úspěchy. Zatímco první povídka (Chameleon) vykazovala ve čtvrté části snahu po rozporuplném vyjádření toho, co postavy říkají a co si ve skutečnosti myslí, a tudíž přinesla jisté divadelní napětí, v dalším průběhu první poloviny představení se toto napětí bohužel vytratilo a čím dál tím častěji jsme byli svědky pouhé ilustrace a popisu bez žádoucí divadelnosti. Ta se dostavila až po přestávce a plně se rozvinula v povídce Vesničtí esku-lapové, kde zazářil díky nadsázce, ostrým hereckým stříhům a přesnému pointování Jan „Fany“ Fanta v roli Kuzmy Jegoriče, doktora, a jeho způsobu herectví se přiblížili i ostatní spolu-

Čechov osloví i mladého diváka

Divadelní spolek Slánská Scéna Slaný je pravidelným účastníkem Wintrova Rakovníka. Na loňském ročníku se představil se Snem noci svatojánské Williama Shakespeara, letos přivezl další klasiku – adaptaci povídek Antona Pavloviče Čechova s názvem Album A. P. Čechova. Pár slov k inscenaci nám řekl představitel role Pavla Ivanoviče Vychodceva a principál souboru Tomáš Vott.

Kdo zvolil tento text?

Vybíral ho pan režisér. Před několika lety jsme u nás v souboru zřídili jakousi dramaturgickou radu, což se ukázalo jako dobrá věc. Není už to taková cochárna, která do té doby v souboru fungovala. Dramaturgická rada se skládá ze šesti lidí různého věku. Vždycky si rozebereme nabízené texty, přečteme je, za čtrnáct dní se sejdem a řekneme si pro a proti. Nakonec hru schválíme, nebo odmítneme. A odmítáme docela dost, Album A. P. Čechova je čtvrtá nabízená hra, která prošla sítí dramaturgické rady. Přistupujeme k tomu poctivě

a jak je vidět, vyplácí se to. Už to není hele, napsal jsem to a to, upravil jsem si to, budu to režirovat. To nemám rád. Nikdo si svoje „geniální myšlenky“ neškrtně, pak ve hře zůstávají a je to na škodu.

Shakespeare, Čechov... Libujete si v klasice?

Je to obojí klasika, ale zase úplně jiná. Jsem moc rád, že si náš soubor na tyhle texty může sáhnout. Dramatizaci dělal pan režisér, jedná se vlastně o zpracování několika vybraných povídek. Tento text už kdysi s amatérským souborem dělal, když byl v angažmá v Jihlavě. Jak ale říká, ta práce je každé úplně jiná. Jsou tam povídky, kterých se on sám bál, například Myslivec, což je povídka na vážné téma. Někteří členové souboru mu ji vyčítali, tvrdili, že se tam nehodí. Podle mě se tam ale naprosto hodí. Je to ukázka klasické staré Rusi, to se mi moc líbí.

Myslivec je jediná čistě vážná povídka. Co má v rámci celku za funkci?

Mně se to líbí hlavně z toho důvodu, že je to ukázka, že Čechov nepsal pouze

věci s komediálním nádechem. Višňový sad, Tři sestry, všichni je známe. Když jsem si Myslivec přečetl, mile mě překvapil a jsem moc rád, že v inscenaci zůstal. Zůstal tam pochopitelně i z toho důvodu, že máme herce, v tomto případě herečku, která ho ustojí. Proč ho tedy neukázat. Je to soubor sedmi více či méně známých povídek od Čechova a tohle k jeho tvorbě patří.

Co může podle vás Čechov nabídnout současným divákům?

Prostě Čechova. Jsem naprosto nadšený, protože jsem zdaleka nečekal takové reakce. Premiéru jsme měli 4. prosince 2011, tady v Rakovníku je to čtvrtá večerní repríza. Osobně jsem překvapen tím, jak to lidi berou, jak je to oslovuje. Na otázku tedy odpovím jednou větou: Je to nadčasové. Naprosto to jde posadit do dnešní doby, stejně jako například Gogolův Revizor.

Jaké byly reakce mladších členů souboru, že budete hrát Čechova?

Nadšené. A nejen mladých ze souboru. Představení jsme hráli i pro školy, strašlivě jsme se toho báli, mysleli jsme si, že je to absolutně nebude bavit. Ale fakticky to brali. Je to asi tím, že je to dobře napsané, snadno uchopitelné a osloví to i současného mladého diváka.

-jip-

PROGRAM:

Pátek 16. března 2012

Jeviště TD – aréna 14.00–16.10 hodin

Terry Pratchett

MUŽI VE ZBRANI

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Seminář: 17.15–18.15

Tylovo divadlo 19.00–21.15 hodin

Agatha Christie

A NEZBYL ANI JEDEN

Ty-já-tr/HROBESO,

Divadlo Radar Praha

Seminář: 22.15–23.15

Tiráž

Pišou Petra Jirásková a Honza Švácha, na papír zasvěceně vkládá Pavla Zimmermannová, fotí Ivo Mičkal a bedlivým korektorským zrakem střezí Ludmila Strejcová. Toto 3. číslo vyšlo 16. března 2012.